

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 25. maj 2020
(OR. en)**

**2020/0068 (COD)
LEX 2004**

**PE-CONS 16/1/20
REV 1**

**TRANS 185
MAR 66
CODEC 335**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM SÆRLIGE OG MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER I LYSET AF
COVID-19-UDBRUDET VEDRØRENDE FORNYELSE ELLER FORLÆNGELSE
AF VISSE CERTIFIKATER, LICENSER OG GODKENDELSER ELLER TILLADELSER
SAMT UDSÆTTELSE AF VISSE PERIODISKE KONTROLLER OG
EFTERUDDANNELSER INDEN FOR VISSE OMRÅDER AF TRANSPORTLOVGIVNINGEN**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2020/...

af 25. maj 2020

**om særlige og midlertidige foranstaltninger i lyset af covid-19-udbruddet vedrørende
fornyelse eller forlængelse af visse certifikater, licenser og godkendelser eller tilladelser
samt udsættelse af visse periodiske kontroller og efteruddannelser
inden for visse områder af transportlovgivningen**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91 og artikel 100, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure¹, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ Europa-Parlamentets holdning af 15.5.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.5.2020.

- (1) Covid-19-udbruddet og den dermed forbundne folkesundhedskrise udgør en hidtil uset udfordring for medlemsstaterne og lægger en stor byrde på de nationale myndigheder, EU-borgerne og de økonomiske aktører, herunder især transportvirksomheder.
- Folkesundhedskrisen har medført usædvanlige omstændigheder, som påvirker de kompetente myndigheders normale aktiviteter i medlemsstaterne samt transportvirksomhedernes arbejde med hensyn til de administrative formaliteter, der skal opfyldes i forskellige transportsektorer, og som ikke med rimelighed kunne have været forudset på tidspunktet for vedtagelsen af de relevante foranstaltninger. Disse usædvanlige omstændigheder har en betydelig indvirkning på forskellige områder, der er omfattet af Unionens transportret.
- (2) Navnlig er transportvirksomheder og andre berørte personer muligvis ikke i stand til at opfylde de nødvendige formaliteter eller gennemføre de nødvendige procedurer for at overholde visse bestemmelser i EU-retten vedrørende fornyelse eller forlængelse af certifikater, licenser eller godkendelser eller tilladelser eller til at gennemføre andre foranstaltninger, der er nødvendige for at bevare deres gyldighed. Af samme årsager er de kompetente myndigheder i medlemsstaterne muligvis ikke i stand til at overholde forpligtelser, der er fastsat i EU-retten, og til at sikre, at de relevante anmodninger fra transportvirksomhederne behandles inden udløbet af de gældende frister. Det er derfor nødvendigt at vedtage foranstaltninger til afhjælpning af disse problemer og sikre både retssikkerheden og korrekt funktion af de pågældende retsakter. Der bør fastsættes bestemmelser om tilpasninger med henblik herpå, navnlig for så vidt angår visse frister, med mulighed for Kommissionen til at tillade forlængelser på grundlag af en anmodning fra en hvilken som helst medlemsstat.

- (3) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF¹ er der fastsat regler om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej. Disse førere skal besidde et kvalifikationsbevis og skal på deres kørekort eller chaufføruddannelsesbevis kunne dokumentere, at de har gennemført efteruddannelse. På grund af, at det er vanskeligt for indehaveren af et kvalifikationsbevis at gennemføre efteruddannelse og forny kvalifikationsbeviset, som certificerer gennemførelsen af denne efteruddannelse, som følge af de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-udbruddet, som var begyndt den 1. februar 2020 eller tidligere i nogle medlemsstater, er det nødvendigt at forlænge gyldigheden af dette kvalifikationsbevis med en periode på syv måneder fra dets udløbsdato for at sikre kontinuitet i vejtransporten. Foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne vedrørende disse forhold i henhold til artikel 8, stk. 2 og 3, i direktiv 2003/59/EF, bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF² eller bilag II til direktiv 2003/59/EF før denne forordnings ikrafttræden, bør forblive gyldige.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF af 15. juli 2003 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej, og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 samt Rådets direktiv 91/439/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 76/914/EØF (EUT L 226 af 10.9.2003, s. 4).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (EUT L 403 af 30.12.2006, s. 18).

- (4) I direktiv 2006/126/EF er der fastsat regler om kørekort. Det indeholder bestemmelser om gensidig anerkendelse af kørekort udstedt af medlemsstaterne på grundlag af en EU-model til kørekort, ligesom der fastsættes en række minimumskrav til disse kørekort. Navnlig gælder det, at førere af motorkøretøjer skal besidde et gyldigt kørekort, som skal fornyes eller i visse tilfælde ombyttes, når den administrative gyldighedsperiode udløber. Grundet de ekstraordinære omstændigheder, der er en konsekvens af covid-19-udbruddet, som var begyndt den 1. februar 2020 eller tidligere i nogle medlemsstater, er det vanskeligt at forny kørekort, og det er derfor nødvendigt at forlænge gyldigheden af visse kørekort med en periode på syv måneder fra deres udløbsdato for at sikre kontinuitet i vejtransporten.

- (5) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014¹ er der fastsat regler for brugen af takografer inden for vejtransport. Overholdelse af reglerne om køretid, hviletid og arbejdstid, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006² og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF³, er afgørende for at sikre fair konkurrencevilkår og trafiksikkerhed. Grundet behovet for at sikre kontinuitet i leveringen af vejtransporttjenester til trods for de vanskeligheder med at foretage regelmæssig kontrol af takografer, der er opstået som konsekvens af de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-udbruddet, bør de kontroller, som er omhandlet i artikel 23, stk. 1, i forordning (EU) nr. 165/2014, som skulle have været udført i perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, nu udføres senest seks måneder efter den dato, hvor de efter nævnte artikel skulle have været udført. Af samme årsag berettiger de vanskeligheder i forbindelse med fornyelse og erstatning af førerkort, der er opstået som konsekvens af de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-udbruddet, at medlemsstaternes kompetente myndigheder gives mere tid til disse opgaver. I sådanne tilfælde bør førerne sættes i stand til og forpligtes til at anvende praktisk mulige alternativer til at registrere deres køretid, arbejdstid og hviletid, indtil de modtager et nyt kort.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 af 4. februar 2014 om takografer inden for vejtransport, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter (EFT L 80 af 23.3.2002, s. 35).

- (6) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/45/EU¹ er der fastsat regler om periodisk teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil. Periodisk teknisk kontrol er en kompleks opgave, der skal sikre, at køretøjerne holdes i en sikker og miljømæssigt acceptabel tilstand, så længe de benyttes. Grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-udbruddet, som var begyndt den 1. februar 2020 eller tidligere i nogle medlemsstater, er det vanskeligt at foretage periodisk teknisk kontrol, hvorfor de periodiske tekniske kontroller, som skulle have været udført i perioden mellem den 1. februar 2020 og den 31. august 2020, nu skal udføres på et senere tidspunkt, dog ikke senere end syv måneder efter den oprindelige frist, og de pågældende certifikater bør forblive gyldige indtil denne senere dato.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/45/EU af 3. april 2014 om periodisk teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil og om ophævelse af direktiv 2009/40/EF (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 51).

- (7) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009¹ er der fastsat fælles regler om betingelser, der skal opfyldes for at udøve af vejtransporterhvervet. Covid-19-udbruddet og den dermed forbundne folkesundhedskrise har alvorlige konsekvenser for sektorens finansielle situation, og nogle transportvirksomheder kan ikke længere opfylde kravet til økonomisk grundlag. Det kan på grund af det reducerede aktivitetsniveau, som folkesundhedskrisen har medført, forventes, at det vil tage længere tid end normalt for virksomhederne at dokumentere, at de igen opfylder kravet til økonomisk grundlag på permanent basis. Det er derfor hensigtsmæssigt at forlænge den maksimale frist, der er fastsat med henblik herpå i artikel 13, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1071/2009, fra seks til tolv måneder for så vidt angår vurderinger af vejtransportvirksomheders økonomiske grundlag, der dækker hele eller dele af perioden mellem den 1. marts 2020 og den 30. september 2020. Hvis der allerede er konstateret en sådan manglende opfyldelse, og den frist, som den kompetente myndighed har givet, endnu ikke er udløbet, bør den kompetente myndighed kunne forlænge fristen til i alt 12 måneder.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 51).

- (8) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009¹ og (EF) nr. 1073/2009² er der fastsat henholdsvis fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel og fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel. International godskørsel og international personbefordring med bus er bl.a. betinget af en fællesskabstilladelse og, hvis der er tale om førere, der er statsborgere i tredjelande, og som udfører vejgodstransport, en førerattest. Rutekørsel med bus er også betinget af en tilladelse. Disse attester og tilladelser kan fornyes, når det er kontrolleret, at de relevante betingelser fortsat er opfyldt. Grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-udbruddet, er det vanskeligt at forny tilladelser og attester, og det er derfor nødvendigt at forlænge deres gyldighed med seks måneder fra deres udløbsdato for at sikre kontinuitet i vejtransporten.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 72).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel og om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006 (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 88).

- (9) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/798¹ er der fastsat regler om jernbanesikkerhed. Grundet isolationsforanstaltningerne kombineret med den øgede arbejdsbyrde, der er forbundet med at begrænse covid-19-udbruddet, har nationale myndigheder, jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere vanskeligheder i forbindelse med fornyelse af EU-sikkerhedscertifikater og i lyset af det forestående udløb af eksisterende sikkerhedsgodkendelser med udstedelse af sådanne godkendelser for en efterfølgende periode, omfattet af nævnte direktivs artikel 10 henholdsvis artikel 12. Fristen for fornyelsen af EU-sikkerhedscertifikater bør derfor forlænges med seks måneder, og de berørte eksisterende sikkerhedscertifikater bør forblive gyldige. Tilsvarende bør gyldigheden af sikkerhedsgodkendelser forlænges med seks måneder.
- (10) Visse medlemsstater har i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, i direktiv (EU) 2016/798 forlænget perioden for gennemførelse af nævnte direktiv. Reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF² finder derfor fortsat anvendelse i disse medlemsstater. Det er følgelig også nødvendigt at forlænge fristen for fornyelsen af sikkerhedscertifikater og sikkerhedsgodkendelser, der er udstedt i henhold til artikel 10 og 11 i direktiv 2004/49/EF, og præcisere, at de pågældende sikkerhedscertifikater og sikkerhedsgodkendelser forbliver gyldige.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/798 af 11. maj 2016 om jernbanesikkerhed (EUT L 138 af 26.5.2016, s. 102).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering ("jernbanesikkerhedsdirektivet") (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 44).

- (11) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF¹ er der fastsat regler for certificering af lokomotivførere, der fører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Unionen. I nævnte direktivs artikel 14, stk. 5, og artikel 16, er det fastsat, at en lokomotivførers licens er gyldig i ti år, og at indehaveren skal underkastes periodisk kontrol. Grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-udbruddet, er det vanskeligt at forny licenser, hvorfor gyldigheden af licenser, der udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, bør forlænges med en periode på seks måneder efter deres udløbsdato. Tilsvarende bør lokomotivførere indrømmes yderligere en periode på seks måneder til at gennemføre de periodiske kontroller.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF af 23. oktober 2007 om certificering af lokomotivførere, der fører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Fællesskabet (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 51).

- (12) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU¹ oprettes et fælles europæisk jernbaneområde. I henhold til artikel 23, stk. 2, i dette direktiv kan licensudstedende myndigheder gennemføre en fornyet vurdering for at verificere, at en jernbanevirksomhed fortsat opfylder de i kapitel III i dette direktiv fastsatte krav, der knytter sig til dens licens. Efter nævnte direktivs artikel 24, stk. 3, kan en licensudstedende myndighed suspendere eller tilbagekalde en licens på grund af manglende opfyldelse af kravene til finansiell kapacitet og kan udstede en midlertidig licens, indtil jernbanevirksomheden er omorganiseret, forudsat at dette ikke indebærer en sikkerhedsrisiko. Grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-udbruddet, støder licensudstedende myndigheder på alvorlige vanskeligheder, når de skal gennemføre fornyede vurderinger af eksisterende licenser og træffe relevante afgørelser om udstedelse af nye licenser efter udløbet af midlertidige licenser. Derfor bør fristerne for gennemførelse af de fornyede vurderinger, som i overensstemmelse med dette direktiv udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, forlænges med seks måneder. På samme måde bør gyldigheden af de pågældende midlertidige licenser, som udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, forlænges med seks måneder.
- (13) Ifølge artikel 25, stk. 2, i direktiv 2012/34/EU skal de licensudstedende myndigheder træffe afgørelse om ansøgninger om licenser inden for tre måneder efter, at alle relevante oplysninger, navnlig de i bilag III anførte, er indgivet. Grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-udbruddet, er det vanskeligt at træffe de relevante afgørelser, hvorfor fristen bør forlænges med seks måneder.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32).

- (14) Jernbanevirksomheder, som var finansielt stabile før covid-19-udbruddet, står over for likviditetsproblemer, som kan medføre suspension eller tilbagekaldelse af deres licens eller, at denne bliver erstattet af en midlertidig licens, uden at der er et strukturelt økonomisk behov for dette. Udstedelse af midlertidige licenser i henhold til artikel 24, stk. 3, i direktiv 2012/34/EU kan sende et negativt signal til markedet om jernbanevirksomhedernes evne til at overleve, hvilket igen vil forværre deres ellers midlertidige økonomiske problemer. Det bør derfor fastsættes, at den licensudstedende myndighed, hvis den på grundlag af den kontrol, der er udført i perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, konstaterer, at en jernbanevirksomhed ikke længere opfylder kravene vedrørende finansiell kapacitet, inden den 31. august 2020 kan vælge ikke at suspendere eller tilbagekalde den pågældende jernbanevirksomheds licens, forudsat at sikkerheden ikke er i fare, og forudsat at der realistisk set er udsigt til en tilfredsstillende finansiell rekonstruktion af jernbanevirksomheden i løbet af de følgende seks måneder. Efter den 31. august 2020 bør jernbanevirksomheden være underlagt de generelle regler i artikel 24, stk. 1, i nævnte direktiv.

- (15) I Rådets direktiv 96/50/EF¹ fastsættes regler for erhvervelse af bådførercertifikater for gods- og persontransport ad indre vandveje i Unionen. Indehavere af bådførercertifikater skal fra det fyldte 65. år gennemgå periodiske lægeundersøgelser. I betragtning af de foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med covid-19-udbruddet, navnlig hvad angår den begrænsede adgang til medicinske ydelser, herunder lægeundersøgelser, er indehavere af bådførercertifikater måske ikke i stand til at gennemgå de krævede lægeundersøgelser i den periode, foranstaltningerne er gældende. I tilfælde, hvor fristen for at gennemgå lægeundersøgelser ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, bør denne frist derfor forlænges med seks måneder. Bådførercertifikater bør forblive gyldige i overensstemmelse hermed.

¹ Rådets direktiv 96/50/EF af 23. juli 1996 om harmonisering af betingelserne for erhvervelse af nationale bådførercertifikater for gods- og persontransport ad indre vandveje i Fællesskabet (EFT L 235 af 17.9.1996, s. 31).

- (16) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1629¹ fastsættes tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje. Artikel 10 i nævnte direktiv fastsætter en begrænsning af gyldighedsperioden for EU-certifikater for sejlads på indre vandveje. Desuden er det fastsat i artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629, at dokumenter, der er omfattet af nævnte direktiv, som er udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder før den 6. oktober 2018 efter det tidligere gældende direktiv, nemlig Europa-Parlamentets og til Rådets direktiv 2006/87/EF², er gyldige indtil deres udløbsdato. De foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med covid-19-udbruddet, kan gøre det upraktisk og nogle gange umuligt for de kompetente myndigheder at udføre tekniske inspektioner med henblik på forlængelse af gyldigheden af de relevante certifikater eller erstatning af de i artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629 nævnte dokumenter. For at sikre fortsat relevant sejlads på indre vandveje er det derfor hensigtsmæssigt at forlænge gyldighedsperioden med seks måneder for EU-certifikater for sejlads på indre vandveje og dokumenter, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629, som ellers ville være udløbet eller ellers ville udløbe mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1629 af 14. september 2016 om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer til sejlads på indre vandveje, om ændring af direktiv 2009/100/EF og om ophævelse af direktiv 2006/87/EF (EUT L 252 af 16.9.2016, s. 118).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/87/EF af 12. december 2006 om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje og om ophævelse af Rådets direktiv 82/714/EØF (EUT L 389 af 30.12.2006, s. 1).

- (17) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 725/2004¹ er der fastsat regler om bedre sikring af skibe og havnefaciliteter. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF² fastsættes der foranstaltninger, som skal forbedre sikringen af havne mod truslen om sikringsrelaterede hændelser. Det garanterer endvidere, at sikringsforanstaltninger, der træffes i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004, understøttes af bedre havnesikring. Den nuværende folkesundhedskrise gør det vanskeligt for medlemsstaternes myndigheder at gennemføre de inspektioner og syn af den maritime sikring med henblik på fornyelse af visse dokumenter om maritim sikring. Det er derfor nødvendigt at forlænge fristerne for gennemgang af sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner, der er krævet i disse EU-retsakter, med et rimeligt tidsrum for at gøre medlemsstaterne og søfartsindustrien i stand til at anlægge en fleksibel og pragmatisk tilgang og holde vigtige forsyningskæder åbne uden at kompromittere sikkerheden. Der bør ligeledes udvises fleksibilitet med hensyn til maritime sikkerhedsøvelser, som ifølge EU-retsakter om maritim sikring skal finde sted inden for bestemte tidsrum.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 725/2004 af 31. marts 2004 om bedre sikring af skibe og havnefaciliteter (EUT L 129 af 29.4.2004, s. 6).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF af 26. oktober 2005 om bedre havnesikring (EUT L 310 af 25.11.2005, s. 28).

- (18) Hvis en medlemsstat mener, at der er sandsynlighed for, at anvendelsen af de regler, som denne forordning udgør en undtagelse fra, bl.a. i forbindelse med fornyelse eller forlængelse af certifikater, licenser eller godkendelser eller tilladelser, fortsat vil være praktisk umulig efter de datoer, der er fastsat i denne forordning, på grund af de foranstaltninger, som medlemsstaten har truffet for at forebygge eller begrænse udbredelsen af covid-19, bør Kommissionen på anmodning af den pågældende medlemsstat bemyndiges til, hvis det er relevant, at give den pågældende medlemsstat mulighed for yderligere at forlænge de perioder, der er omhandlet i denne forordning. For at garantere retssikkerheden og samtidig sikre, at der ikke er nogen risiko for transportsikkerheden, bør en sådan forlængelse begrænses til, hvad der er nødvendigt for at afspejle den periode, hvor der er sandsynlighed for, at afslutningen af formaliteter, procedurer, kontroller og uddannelse vil være praktisk umulig, og bør under alle omstændigheder højst være på seks måneder.
- (19) Covid-19-udbruddet har påvirket hele Unionen, men har ikke gjort det på en ensartet måde. Medlemsstaterne er blevet ramt i forskelligt omfang og på forskellige tidspunkter. Da undtagelserne fra de regler, der normalt ville gælde, bør begrænses til, hvad der er nødvendigt, bør det med hensyn til direktiv 2006/126/EF, forordning (EU) nr. 165/2014, direktiv 2014/45/EU, forordning (EF) nr. 1072/2009, forordning (EF) nr. 1073/2009 og direktiv 2007/59/EF være muligt for medlemsstaterne fortsat at anvende disse retsakter uden at anvende undtagelserne som fastsat i denne forordning, hvis en anvendelse af disse retsakter er forblevet mulig. Det samme gør sig gældende i tilfælde, hvor en medlemsstat blev ramt af sådanne vanskeligheder, men traf relevante nationale foranstaltninger for at begrænse dem. De medlemsstater, der vælger at gøre brug af denne mulighed, bør dog ikke forhindre økonomiske aktører eller enkeltpersoner i at henholde sig til de undtagelser, der er fastsat i denne forordning, og som finder anvendelse i en anden medlemsstat, og bør navnlig anerkende alle licenser, certifikater og godkendelser eller tilladelser, hvis gyldighed er blevet forlænget ved denne forordning.

- (20) Målene med denne forordning, navnlig at forlænge de frister, der er fastsat i EU-retten vedrørende fornyelse eller forlængelse af gyldighedsperioden for visse certifikater, licenser og godkendelser eller tilladelser, og at udsætte visse periodiske kontroller og efteruddannelser som reaktion på de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-udbruddet, inden for vej- og jernbanetransport samt sejlads på indre vandveje og maritim sikring, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den foreslåede foranstaltnings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (21) I betragtning af sagens hastende karakter som følge af de særlige omstændigheder forårsaget af covid-19-udbruddet bør der ske fravigelse af den periode på otte uger, der er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.
- (22) På grund af covid-19-udbruddets uforudsigelige og pludselige karakter og de lovgivningsmæssige procedurer, det kræver at vedtage passende foranstaltninger, var det umuligt at vedtage relevante foranstaltninger i rette tid. Derfor bør bestemmelserne i nærværende forordning også dække perioden før dens ikrafttræden. Arten af disse bestemmelser taget i betragtning indebærer en sådan tilgang ikke en tilsidesættelse af de berørte personers berettigede forventninger.

- (23) I lyset af det bydende behov for hurtigst muligt at håndtere omstændighederne forårsaget af covid-19-udbruddet på området for vejtransport, jernbanetransport og transport på indre vandveje samt den maritime sikkerhed, men, hvor det er relevant, samtidig at give medlemsstaterne en rimelig tid til at underrette Kommissionen, såfremt de beslutter ikke at anvende visse af undtagelsesmulighederne i nærværende forordning, bør denne forordning træde i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* for at sikre, at de situationer med retlig usikkerhed, der påvirker mange myndigheder og operatører i forskellige transportsektorer, navnlig der hvor de relevante frister allerede er overskredet, bliver så kortvarige som muligt —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes særlige og midlertidige foranstaltninger gældende for fornyelse og forlængelse af gyldigheden af visse certifikater, licenser og godkendelser eller tilladelser og for udsættelse af visse periodiske kontroller og efteruddannelser som reaktion på de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-udbruddet, inden for vej- og jernbanetransport samt sejlads på indre vandveje og maritim sikring.

Artikel 2

Forlængelse af frister i direktiv 2003/59/EF

1. Uanset artikel 8, stk. 2 og 3, i direktiv 2003/59/EF anses fristerne for indehaveren af et kvalifikationsbevis for gennemførelse af efteruddannelse, som ifølge disse bestemmelser ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. februar 2020 og den 31. august 2020, for at være eller være blevet forlænget med en periode på syv måneder i hvert enkelt tilfælde. Kvalifikationsbeviset forbliver gyldige i overensstemmelse hermed.
2. Gyldigheden af påtegningen af den harmoniserede EU-kode 95, jf. bilag I til direktiv 2006/126/EF, som de kompetente myndigheder har anført på kørekortet eller chaufføruddannelsesbeviset som omhandlet i artikel 10, stk. 1, i direktiv 2003/59/EF på grundlag af kvalifikationsbeviser som omhandlet i nævnte artikels stk. 1, forlænges med en periode på syv måneder fra den dato, der er angivet på et sådant kørekort eller chaufføruddannelsesbevis.

3. Gyldigheden af chaufføruddannelsesbeviser, jf. bilag II til direktiv 2003/59/EF, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. februar 2020 og den 31. august 2020, anses for at være eller være blevet forlænget med en periode på syv måneder fra den udløbsdato, der er angivet på disse kort.
4. Uden at det berører grænseoverskridende aktiviteter omfattet af denne artikels stk. 1, 2 og 3, forbliver foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne efter bestemmelserne i direktiv 2003/59/EF og 2006/126/EF som omhandlet i denne artikels stk. 1, 2 og 3 i perioden mellem den 1. februar 2020 og den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden], gyldige.
5. Hvis en medlemsstat mener, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at gennemføre efteruddannelse eller certificering heraf, påtegning af den harmoniserede EU-kode 95 eller fornyelse af chaufføruddannelsesbeviser efter den 31. august 2020 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om en forlængelse af de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte perioder, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. februar 2020 og den 31. august 2020 eller syvmånedersperioderne fastsat i stk. 1, 2 og 3, alt efter hvad der er relevant, eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 1. august 2020.

6. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 5 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er fastsat i henholdsvis stk. 1, 2 og 3. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at gennemføre den pågældende efteruddannelse eller certificere denne, påtegne den harmoniserede EU-kode 95 eller forny chaufføruddannelsesbeviser, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3

Forlængelse af frister i direktiv 2006/126/EF

1. Uanset artikel 7 i direktiv 2006/126/EF og punkt 3, litra d), i bilag I til nævnte direktiv anses gyldigheden af kørekort, som ifølge disse bestemmelser ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. februar 2020 og den 31. august 2020, for at være eller være blevet forlænget med en periode på syv måneder fra den udløbsdato, der er angivet på hvert af disse kørekort.

2. Hvis en medlemsstat mener, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny kørekort efter den 31. august 2020 grundet de foranstaltninger, den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1 fastsatte perioder. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. februar 2020 og den 31. august 2020 eller syvmånedersperioden eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 1. august 2020.
3. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 2 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er fastsat i stk. 1. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny kørekort, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der har gjort det praktisk umuligt at forny kørekort i perioden mellem den 1. februar 2020 og den 31. august 2020, som følge af de ekstraordinære omstændigheder på grund af covid-19-udbruddet, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde vanskelighederne, kan den beslutte ikke at anvende stk. 1 efter først at have underrettet Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

En medlemsstat, der har besluttet ikke at anvende stk. 1, jf. første afsnit, må ikke hindre de grænseoverskridende aktiviteter, der er foretaget af økonomiske aktører eller enkeltpersoner, der har henholdt sig til undtagelserne fastsat i stk. 1, som finder anvendelse i en anden medlemsstat.

Artikel 4

Forlængelse af frister i forordning (EU) nr. 165/2014

1. Uanset artikel 23 i forordning (EU) nr. 165/2014 foretages de regelmæssige kontroller, der er fastsat i nævnte artikels stk. 1, og som i overensstemmelse med nævnte stykke ellers skulle have været foretaget eller ellers skulle foretages mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, senest seks måneder efter den dato, hvor de ifølge nævnte artikel ellers skulle have været foretaget.
2. Når en fører i perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 anmoder om fornyelse af sit førerkort i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, i forordning (EU) nr. 165/2014, udsteder medlemsstaternes kompetente myndigheder, uanset bestemmelserne i nævnte forordnings artikel 28, et nyt førerkort senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen. Indtil føreren modtager et nyt kort fra de kortudstedende myndigheder, finder artikel 35, stk. 2, i nævnte forordning tilsvarende anvendelse på føreren, forudsat at føreren kan godtgøre, at der blev anmodet om fornyelse af førerkortet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 28, stk. 1.

3. Når en fører i perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 anmoder om et erstatningsførerkort i overensstemmelse med artikel 29, stk. 4, i forordning (EU) nr. 165/2014, udsteder medlemsstaternes kompetente myndigheder, uanset bestemmelserne i nævnte forordnings artikel 29, stk. 4, et erstatningskort senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen. Uanset artikel 29, stk. 5, i forordning (EU) nr. 165/2014 kan føreren fortsætte med at køre, indtil vedkommende modtager det nye førerkort fra de kortudstedende myndigheder, forudsat at føreren kan godtgøre, at førerkortet er blevet returneret til de kompetente myndigheder, da det blev beskadiget eller uanvendeligt, og at der er anmodet om et erstatningskort.
4. Hvis en medlemsstat mener, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at foretage regelmæssige inspektioner eller forny eller erstatte førerkort som krævet ved forordning (EU) nr. 165/2014 efter den 31. august 2020 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte perioder, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 eller de gældende frister for udstedelse af nye førerkort eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 1. august 2020.
5. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 4 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er fastsat i henholdsvis stk. 1, 2 og 3. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at udføre regelmæssige inspektioner eller forny eller erstatte førerkort, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

6. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der gjorde det praktisk umuligt at foretage regelmæssige kontroller eller forny eller erstatte førerkort i perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-udbruddet, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde sådanne vanskeligheder, kan medlemsstaten beslutte ikke at anvende stk. 1, 2 og 3 efter først at have underrettet Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Medlemsstaten, der har besluttet ikke at anvende stk. 1, 2 og 3, jf. første afsnit, må ikke hindre de grænseoverskridende aktiviteter, der er foretaget af økonomiske aktører eller enkeltpersoner, der har henholdt sig til undtagelserne fastsat i stk. 1, 2 og 3, som finder anvendelse i en anden medlemsstat.

Artikel 5

Forlængelse af frister i direktiv 2014/45/EU

1. Uanset artikel 5, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, i direktiv 2014/45/EU og punkt 8 i bilag II til nævnte direktiv anses fristen for tekniske kontroller, som ifølge disse bestemmelser ellers skulle have været foretaget eller ellers skulle foretages mellem den 1. februar 2020 og den 31. august 2020, for at være eller for at være blevet forlænget med en periode på syv måneder.

2. Uanset artikel 8 i direktiv 2014/45/EU og punkt 8 i bilag II til nævnte direktiv anses gyldigheden af synsrapporter, som udløber mellem den 1. februar 2020 og den 31. august 2020, for at være eller være blevet forlænget med en periode på syv måneder.
3. Hvis en medlemsstat mener, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at foretage tekniske kontroller eller certificering heraf efter den 31. august 2020 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1 og 2 fastsatte perioder, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. februar 2020 og den 31. august 2020 eller syvmånedersperioden eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 1. august 2020.
4. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 3 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at foretage tekniske kontroller eller certificering heraf, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der gjorde det praktisk umuligt at foretage tekniske kontroller eller certificering heraf i perioden mellem den 1. februar 2020 og den 31. august 2020, grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-udbruddet, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde vanskelighederne, kan den beslutte ikke at anvende stk. 1 og 2 efter først at have underrettet Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

En medlemsstat, der har besluttet ikke at anvende stk. 1 og 2, jf. første afsnit, må ikke hindre de grænseoverskridende aktiviteter, der er foretaget af økonomiske aktører eller enkeltpersoner, der har henholdt sig til undtagelserne fastsat i stk. 1 og 2, som finder anvendelse i en anden medlemsstat.

Artikel 6

Forlængelse af frister i forordning (EF) nr. 1071/2009

1. Hvis en kompetent myndighed på grundlag af de årsregnskaber og certifikater, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1071/2009, for regnskabsår, der dækker hele eller dele af perioden mellem den 1. marts 2020 og den 30. september 2020, fastslår, at en transportvirksomhed ikke opfylder det krav til økonomisk grundlag, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), i nævnte forordning, må den frist, som den kompetente myndighed fastsætter med henblik på artikel 13, stk. 1, litra c), i nævnte forordning, uanset nævnte artikel, ikke overskride 12 måneder.
2. Hvis den kompetente myndighed inden ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden] har fastslået, at en transportvirksomhed ikke opfylder det krav til økonomisk grundlag, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1071/2009, og har givet transportvirksomheden en frist til at bringe forholdene i orden, kan den kompetente myndighed, uanset nævnte artikel, og forudsat at fristen ikke er udløbet den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden], forlænge den pågældende frist. Den således forlængede frist må ikke overstige 12 måneder.

Artikel 7

Forlængelse af frister i forordning (EF) nr. 1072/2009

1. Uanset artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1072/2009 anses gyldigheden af fællesskabstilladelser, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, for at være eller være blevet forlænget med en periode på seks måneder. Bekræftede kopier forbliver gyldige i overensstemmelse hermed.
2. Uanset artikel 5, stk. 7, i forordning (EF) nr. 1072/2009 anses gyldigheden af førerattester, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 for at være eller være blevet forlænget med en periode på seks måneder.
3. Hvis en medlemsstat mener, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny fællesskabstilladelser eller førerattester efter den 31. august 2020, grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de perioder, der er fastsat i stk. 1 og 2, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 eller seks månedersperioden eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 1. august 2020.

4. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 3 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny fællesskabstilladelser eller førerattester, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der gjorde det praktisk umuligt at forny fællesskabstilladelser eller førerattester i perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-udbruddet, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde vanskelighederne, kan medlemsstaten beslutte ikke at anvende stk. 1 og 2 efter først at have underrettet Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

En medlemsstat, der har besluttet ikke at anvende stk. 1 og 2, jf. første afsnit, må ikke hindre de grænseoverskridende aktiviteter, der er foretaget af økonomiske aktører eller enkeltpersoner, der har henholdt sig til undtagelserne fastsat i stk. 1 og 2, som finder anvendelse i en anden medlemsstat.

Artikel 8

Forlængelse af frister i forordning (EF) nr. 1073/2009

1. Uanset artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1073/2009 anses gyldigheden af fællesskabstilladelser, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 for at være eller være blevet forlænget, med en periode på seks måneder. Bekræftede kopier forbliver gyldige i overensstemmelse hermed.
2. Uanset artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1073/2009 træffer den tilladelsesudstedende myndighed afgørelse om ansøgninger om tilladelse til rutekørsel, som transportvirksomheder indgiver mellem den 12. december 2019 og den 31. august 2020, inden for seks måneder efter indgivelsen af ansøgningen. Uanset artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1073/2009 meddeler de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er blevet anmodet om at give deres samtykke i henhold til stk. 1 i nævnte artikel, den tilladelsesudstedende myndighed deres afgørelse vedrørende ansøgningen inden for tre måneder. Hvis den tilladelsesudstedende myndighed ikke modtager svar inden tre måneder, anses de pågældende myndigheder for at have givet deres samtykke, hvorefter den tilladelsesudstedende myndighed kan udstede tilladelsen. Forlængelsen af fristen til tre måneder for de medlemsstater, der er anmodet om samtykke i henhold til artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1073/2009, finder anvendelse på de ansøgninger, der er modtaget efter ... [to måneder før datoen for denne forordnings ikrafttræden].

3. Hvis en medlemsstat mener, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny fællesskabstilladelser efter den 31. august 2020 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge den periode, der er fastsat i stk. 1. Denne anmodning kan vedrøre perioderne mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 eller mellem den 12. december 2019 og den 31. august 2020 eller seks månedersperioden eller enhver kombination heraf. Den fremsendes til Kommissionen senest den 1. august 2020.
4. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 3 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er fastsat i stk. 1. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny fællesskabstilladelser, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der gjorde det praktisk umuligt at forny fællesskabstilladelser i perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-udbruddet, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde vanskelighederne, kan den beslutte ikke at anvende stk. 1 efter først at have underrettet Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

En medlemsstat, der har besluttet ikke at anvende stk. 1, jf. første afsnit, må ikke hindre de grænseoverskridende aktiviteter, der er foretaget af økonomiske aktører eller enkeltpersoner, der har henholdt sig til undtagelserne fastsat i stk. 1, som finder anvendelse i en anden medlemsstat.

Artikel 9

Forlængelse af frister i direktiv (EU) 2016/798

1. Uanset artikel 10, stk. 13, i direktiv (EU) 2016/798 anses fristen for fornyelse af EU-sikkerhedscertifikater, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, for at være eller være blevet forlænget med en periode på seks måneder. Det pågældende EU-sikkerhedscertifikat forbliver gyldige i overensstemmelse hermed.

2. Uanset artikel 12, stk. 2, i direktiv (EU) 2016/798 anses gyldigheden af sikkerhedsgodkendelser, som i overensstemmelse med denne bestemmelse ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 for at være eller være blevet forlænget med en periode på seks måneder.
3. Hvis en medlemsstat mener, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny EU-sikkerhedscertifikater, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 8, i direktiv (EU) 2016/798, eller forlænge gyldigheden af sikkerhedsgodkendelser efter den 31. august 2020 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1 og 2 fastsatte perioder, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 eller seksmånedersperioden, der er fastsat i stk. 1 og 2, eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 1. august 2020.
4. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 3 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny EU-sikkerhedscertifikater eller forlænge gyldigheden af sikkerhedsgodkendelser, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 10

Forlængelse af frister i direktiv 2004/49/EF

1. Uanset artikel 10, stk. 5, i direktiv 2004/49/EF anses fristen for fornyelse af sikkerhedscertifikater, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, for at være eller være blevet forlænget med en periode på seks måneder. De pågældende sikkerhedscertifikater forbliver gyldige i overensstemmelse hermed.
2. Uanset artikel 11, stk. 2, i direktiv 2004/49/EF anses fristen for fornyelse af sikkerhedsgodkendelser, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, for at være eller være blevet forlænget med en periode på seks måneder. Den pågældende sikkerhedsgodkendelse forbliver gyldig i overensstemmelse hermed.
3. Hvis en medlemsstat mener, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny sikkerhedscertifikater eller sikkerhedsgodkendelser efter den 31. august 2020 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1 og 2 fastsatte perioder, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 eller seks månedersperioderne, der er fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2, eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 1. august 2020.

4. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 3 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny sikkerhedscertifikater eller sikkerhedsgodkendelser, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 11

Forlængelse af frister i direktiv 2007/59/EF

1. Uanset artikel 14, stk. 5, i direktiv 2007/59/EF anses gyldigheden af licenser, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, for at være eller være blevet forlænget med en periode på seks måneder fra udløbsdatoen for hver af sådanne licenser.
2. Uanset artikel 16 i og bilag II og VII til direktiv 2007/59/EF anses fristen for gennemførelse af periodiske kontroller, som ifølge disse bestemmelser ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 for at være eller være blevet forlænget med en periode på seks måneder i hvert enkelt tilfælde. De licenser, der er omhandlet i artikel 14 i direktiv 2007/59/EF, og de certifikater, der er omhandlet i artikel 15 i nævnte direktiv, forbliver gyldige i overensstemmelse hermed.

3. Hvis en medlemsstat mener, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny licenser eller gennemføre periodiske kontroller efter den 31. august 2020 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1 og 2 fastsatte perioder, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 eller seks månedersperioden fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2, eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 1. august 2020.
4. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 3 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny licenser eller gennemføre periodiske kontroller, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Når en medlemsstat ikke har været og efter al sandsynlighed ikke vil blive ramt af vanskeligheder, der gør fornyelse af licenser eller gennemførelse af periodiske kontroller praktisk umulig i perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 grundet de ekstraordinære omstændigheder, der skyldes covid-19-udbruddet, eller har truffet passende nationale foranstaltninger for at afbøde vanskelighederne, kan den beslutte ikke at anvende stk. 1 og 2 efter først at have underrettet Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*.

En medlemsstat, der har besluttet ikke at anvende stk. 1 og 2, jf. første afsnit, må ikke hindre de grænseoverskridende aktiviteter, der er foretaget af økonomiske aktører eller enkeltpersoner, der har henholdt sig til undtagelserne fastsat i stk. 1 og 2, som finder anvendelse i en anden medlemsstat.

Artikel 12

Forlængelse af frister i direktiv 2012/34/EU

1. Uanset artikel 23, stk. 2, i direktiv 2012/34/EU gælder det, at hvis en licensudstedende myndighed har indført bestemmelser om fornyede vurderinger, anses fristerne for gennemførelsen af den fornyede vurdering, som i henhold til disse bestemmelser ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, for at være eller være blevet forlænget med en periode på seks måneder.

2. Uanset artikel 24, stk. 3, i direktiv 2012/34/EU anses gyldigheden af midlertidige licenser, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, for at være eller være blevet forlænget med en periode på seks måneder fra datoen for slutningen af den gyldighedsperiode, der er angivet på hver af de midlertidige licenser.
3. Uanset artikel 25, stk. 2, i direktiv 2012/34/EU træffer den licensudstedende myndighed senest ni måneder efter modtagelse af alle relevante oplysninger, herunder de særlige oplysninger, som er oplistet i bilag III til nævnte direktiv, en afgørelse med hensyn til ansøgninger, der er indgivet mellem den 12. januar 2020 og den 31. august 2020.
4. Hvis en medlemsstat mener, at det efter den 31. august 2020 efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at gennemføre en fornyet vurdering eller ophæve suspensioner af licenser eller udstede nye licenser efter tidligere tilbagekaldelser grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1 og 2 fastsatte perioder, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 eller seks månedersperioden eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 1. august 2020.

5. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 4 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er fastsat i stk. 1. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at ophæve suspensioner af licenser eller at udstede nye licenser efter tidligere tilbagekaldelser, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 13

Behandling af jernbanevirksomheders licenser i henhold til direktiv 2012/34/EU i tilfælde af manglende overholdelse af kravene til finansiel kapacitet

Uanset artikel 24, stk. 1, i direktiv 2012/34/EU kan en licensudstedende myndighed, der på grundlag af en kontrol som omhandlet i denne bestemmelse udført i perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 konstaterer, at en jernbanevirksomhed ikke længere opfylder kravene til finansiel kapacitet, jf. artikel 20 i nævnte direktiv, kan den inden den 31. august 2020 vælge ikke at suspendere eller tilbagekalde den pågældende jernbanevirksomheds licens, forudsat at sikkerheden ikke er i fare, og at der realistisk set er udsigt til en tilfredsstillende finansiel rekonstruktion af jernbanevirksomheden i løbet af de følgende seks måneder.

Artikel 14

Forlængelse af frister i direktiv 96/50/EF

1. Uanset artikel 6, stk. 2, i direktiv 96/50/EF anses fristen for foretagelse af lægeundersøgelser, som i overensstemmelse med denne bestemmelse ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, for at være eller være blevet forlænget med en periode på seks måneder. Bådførercertifikaterne for personer, der efter artikel 6, stk. 2, i nævnte direktiv skal gennemgå lægeundersøgelse, forbliver gyldige i overensstemmelse hermed.
2. Hvis en medlemsstat mener, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at foretage lægeundersøgelser efter den 31. august 2020 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge den i stk. 1 fastsatte periode. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 eller seksmånedersperioden fastsat i stk. 1 eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 1. august 2020.
3. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 2 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er fastsat i stk. 1. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at foretage lægeundersøgelser, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 15

Forlængelse af frister i direktiv (EU) 2016/1629

1. Uanset artikel 10 i direktiv (EU) 2016/1629 anses gyldigheden af EU-certifikater for sejlads på indre vandveje, som ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, for at være eller være blevet forlænget med en periode på seks måneder.
2. Uanset artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629 anses gyldigheden af dokumenter henhørende under direktivets anvendelsesområde og udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder i henhold til direktiv 2006/87/EF før den 6. oktober 2018, som i overensstemmelse med nævnte bestemmelse ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, for at være eller være blevet forlænget med en periode på seks måneder.
3. Hvis en medlemsstat mener, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny EU-certifikater for sejlads på indre vandveje eller de i stk. 2 omhandlede dokumenter efter den 31. august 2020 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1 og 2 fastsatte perioder, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020 eller seksmånedersperioderne fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2 eller begge. Den fremsendes til Kommissionen senest den 1. august 2020.

4. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 3 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder, der er fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at forny EU-certifikater for sejlads på indre vandveje eller de i stk. 2 omhandlede dokumenter, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 16

Forlængelse af frister i forordning (EF) nr. 725/2004

1. Uanset artikel 3, stk. 6, i forordning (EF) nr. 725/2004 anses fristen for foretagelse af den regelmæssige revision af sårbarhedsvurderinger af havnefaciliteter, som ifølge denne bestemmelse ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, for at være eller være blevet forlænget til den 30. november 2020.
2. Uanset del B, afsnit 13.6, i bilag III til forordning (EF) nr. 725/2004 skal øvelser, hvis de ikke kunne være blevet gennemført eller ikke kan gennemføres med de fastsatte intervaller i 2020, udføres mindst to gange i 2020 med et maksimalt interval på seks måneder mellem dem.

3. Uanset del B, afsnit 13.7 og 18.6, i bilag III, til forordning (EF) nr. 725/2004 anses den periode på 18 måneder, der skal gå mellem gennemførelse af forskellige typer øvelser, og som ifølge disse bestemmelser ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, for at være eller være blevet forlænget med en periode på seks måneder i hvert enkelt tilfælde, men under ingen omstændigheder til senere end den 31. december 2020.
4. Med henblik på kravene i del B, afsnit 13.7 og 18.6, i bilag III til forordning (EF) nr. 725/2004, efter hvilke de forskellige typer øvelser skal gennemføres mindst én gang hvert kalenderår, anses øvelser, som gennemføres i 2021 i den periode, der er omfattet af en tilladelse udstedt efter nærværende artikels stk. 5, for også at være blevet gennemført i 2020.
5. Hvis en medlemsstat mener, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at foretage sårbarhedsvurderinger af havnefaciliteter eller gennemføre de forskellige typer øvelser som omhandlet i del B, afsnit 13.7 og 18.6, i bilag III til forordning (EF) nr. 725/2004 efter den 31. august 2020 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1 og 3 fastsatte perioder og frister, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, fristen eller seksmånedersperioden fastsat i henholdsvis stk. 1 og 3 eller enhver kombination heraf. Den fremsendes til Kommissionen senest den 1. august 2020.

6. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 5 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder og de frister, der er fastsat i henholdsvis stk. 1 og 3. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at foretage sårbarhedsvurderinger af havnefaciliteter eller forskellige typer sikkerhedsøvelser, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 17

Forlængelse af frister i direktiv 2005/65/EF

1. Uanset artikel 10 i direktiv 2005/65/EF anses fristerne for at gennemføre revision af havnenes sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner, som i henhold til nævnte artikel ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, for at være eller være blevet forlænget med en periode på seks måneder i hvert enkelt tilfælde, men under ingen omstændigheder til senere end den 30. november 2020.
2. Uanset artikel afsnit 7, stk. 7, og bilag III i direktiv 2005/65/EF anses fristen på 18 måneder for gennemførelse af uddannelsesøvelser, som i henhold til dette bilag ellers ville være udløbet eller ellers udløber mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, for at være eller være blevet forlænget med en periode på seks måneder i hvert enkelt tilfælde, men under ingen omstændigheder til senere end den 30. november 2020.

3. Med henblik på kravet i bilag III til direktiv 2005/65/EF, i henhold til hvilket uddannelsesøvelser skal gennemføres mindst én gang hvert kalenderår, anses uddannelsesøvelser, som gennemføres i 2021 i den periode, der er omfattet af en tilladelse, der er udstedt i henhold til nærværende artikels stk. 4, for også at være blevet gennemført i 2020.
4. Hvis en medlemsstat mener, at det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at foretage revision af havnenes sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner eller gennemføre uddannelsesøvelser efter den 31. august 2020 grundet foranstaltninger, som den har truffet for at forebygge eller begrænse spredningen af covid-19, kan den indgive en begrundet anmodning om at forlænge de i stk. 1 og 2 fastsatte perioder, alt efter hvad der er relevant. Denne anmodning kan vedrøre perioden mellem den 1. marts 2020 og den 31. august 2020, fristerne eller seks månedersperioderne fastsat i henholdsvis stk. 1 og 2 eller enhver kombination heraf. Den fremsendes til Kommissionen senest den 1. august 2020.
5. Hvis Kommissionen efter en anmodning indgivet i overensstemmelse med stk. 4 finder, at kravene i nævnte stykke er opfyldt, vedtager den en afgørelse, som giver den pågældende medlemsstat tilladelse til i hvert enkelt begrundet tilfælde at forlænge de perioder og de frister, der er fastsat i stk. 1 og 2. Forlængelsen begrænses til den periode, hvor det efter al sandsynlighed stadig ikke vil være praktisk muligt at foretage revision af havnenes sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner eller gennemføre uddannelsesøvelser, og må under alle omstændigheder højst være på seks måneder.

Kommissionen offentliggør denne afgørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 18
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra ... [syv dage efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Artikel 3, stk. 4, artikel 4, stk. 6, artikel 5, stk. 5, artikel 7, stk. 5, artikel 8, stk. 5, og artikel 11, stk. 5, anvendes dog fra ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Denne artikels første, andet og tredje stykke påvirker ikke den tilbagevirkende kraft fastsat i artikel 2-17.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand